

Libertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

En l'aniversari
de la mort d'en
J. Sala, vol rei-
vindicar els seus
actes.

Any I

L'Hospitalet del Llobregat, 5 d'Octubre de 1933

Núm. 5

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Subscripció: 1 pta. trimestre

JOAQUIM SALA i PONS

Fa un any que el fat cruel ens arrepassà el nostre millor amic, llençant-lo a la pregonesa del Hades. Víctima d'una tísida traidora, caigué en Joaquim Sala, el servent nacionalista, el jove de més gran voluntat que mai hagi lluitat a l'Hospitalet per l'ideal de Catalunya.

El dia de la seva mort fou la primera vegada, d'ençà que tenia consciència pròpia, que li fou truncada la voluntat. No era pas home, que es deixés tòrcer de qualsevol manera, no; però davant la mort hagué de sucumbir. Tant de bo, la seva força de voluntat hagués superat la mort; era l'únic que li mancava per fer-lo gloriós als nostres ulls.

Tots nosaltres recordem prou bé, que fou ell el fundador del nacionalisme organitzat a l'Hospitalet. La seva actuació justa i serena, acompanyada d'un amor ardent vers Catalunya, feia que per tots els nacionalistes fos considerat com una mena de mestre. I ens sentíem orgullosos d'aquest mestratge, cada vegada que el somriure plàcid, les paraules servents i amables eixien de la seva boca; ço que constituïa en ell, una naturalesa.

Després d'un any de desaparègut, conservem encara frescos a la memòria, com si realment fos avui, tots els trets que

donaven vida al seu caràcter. I és que el seu esperit, amb la convivència que hi tinguèrem, més o menys s'empeltà amb el nostre. I és per això que tot i no existent, podem dir encara que és ell l'ànima del nacionalisme a l'Hospitalet.

Però...—fa pena el constatar-ho—l'esperit tot sol, de l'amic absent, sobrepujava en fervor, en ardència patriòtica a tots els que ens diem nacionalistes. L'activitat d'en Joaquim Sala, espantava a més d'un sector polític de l'Hospitalet. I no és exagerar, si assegurem que al seu voltant avui els nacionalistes imposariem cert respecte, certa temença ben fundada.

Llibertat! que troba a mancar l'amic de tots, enyora per damunt de tots els sentimentalismes ben lògics, al patriota que en aquests moments fa tanta falta.

Per això, en recordar l'absència d'en Joaquim Sala i Pons, sentim un pes que ens ofega el cor; unes llàgrimes ardents cauen dels nostres ulls i no sabem que enyorar més, si l'amic o al patriota, que davant la indecència de la política local, multiplicaria els seus esforços, fit l'esguard sempre, en aquesta Ca-

talunya, per ell idolatrada.

LA REDACCIO

